

Hier waakt Lotta

Frans Weisz legde de indringende wisselwerking vast tussen model, beeld en beeldend kunstenaar **Lotta Blokker**.

Het uur van de wolf

► NPO 2, 23.00-0.00 UUR

MAARTEN SCHETS

'Folie à trois tussen model, maker en beeld' tijdens de schepping van *Het wolfsuur*

Ulag wakker van uw laatste kunstproject *Het wolfsuur*? Lotta Blokker (1980): 'Het idee voor de expositie is inderdaad ontstaan uit periodes van slapeloosheid. Als ik als kind wakker lag, dan had ik het gevoel dat ik de enige in de wereld was die de slaap niet kon vatten. Een angstig, beklemmend gevoel. Jaren later – tegen het einde van mijn studie aan de kunstacademie in Florence – kreeg ik weer slaapproblemen. Op een van die sla-

peloze nachten ben ik door de straten gaan wandelen. Ineens zag ik dat er in andere huizen ook nog lichtjes brandden. Het was magisch om mij zo verbonden te voelen met al die andere slapelozen. Ik wilde direct weten: waarom liggen zij wakker? Waar denken ze aan? Hoe ligt hij of zij er nu bij? Het idee moest rijpen: een paar jaar later werkte ik vijf jaar lang aan tien bronzen beelden van verschillende slapelozen.'

We zien u in de documentaire over de totstandkoming van Het wolfsuur steevast glimlachen. 'Als ik te lang niet beeldhouw, gaat het helemaal niet goed met me. De afgelopen periode was ik weinig in mijn atelier; ik moest regelmatig naar de bronsgieterij, in een aantal musea werd *Het wolfsuur* geëxposeerd en ik sprak daarvoor veel met de pers en klanten. Ik was rusteloos en sliep slecht. Toen ik

weer ging beeldhouwen, voelde ik mezelf terugkeren. Beeldhouwen is helend. Overigens zie je mij in de documentaire ook worstelen, hoor. Als het slecht gaat met een beeld, gaat het ook slecht met mij.'

U spoot zelfs eens het model in plaats van het beeld nat om de klei vochtig te houden.

'In zo'n moment van concentratie lijkt het model meer op het beeld, dan dat het op zichzelf lijkt. Frans Weisz, die de documentaire maakte, noemt het heel treffend: *folie à trois* – de gekte tussen model, maker en beeld.'

Hoe was het dat hij nu eens een beeld van u maakte?

'Als schepper houd ik heel erg van de kwetsbare kant. Soms vraagt een model mij: "Heb ik echt van die hangborsten? Is mijn neus echt zo groot?" Ik zie de schoonheid in van imperfecties. Voor deze film moest ik nu zelf mijn ijdelheid opzij zetten en kwetsbaar durven zijn. Het is confronterend om zoveel identiteit van mezelf terug te zien. Maar het klópt.'

MEREL VAN OMMEN

